

VENDIM
Nr. 48, datë 3.7.2017

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“

me sekretare Belma Lleshi, në datën 31.5.2017, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 18 Akti, që i përket:

KËRKUESE: Zamira Abazi

SUBJEKT I INTERESUAR: Shkolla e mesme “Ndre Mjeda”, Bushat, Shkodër

OBJEKTI: Shfuqizimi si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimeve nr. 00-2016-710, datë 24.3.2016, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë; nr. 3880, datë 22.10.2014 të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 200, datë 2.4.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Shkodër.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë; neni 6 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Fatos Lulo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuases Zamira Abazi, që kërkoj pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, shkollës së mesme profesionale “Ndre Mjeda”, Bushat, që kërkoj rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuesja i është drejtuar Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Shkodër me kërkesëpadi me objekt: “Konstatimin e pavlefshmërisë së zgjidhjes së kontratës së punës. Pagimin e dëmshpërblimeve përkatëse për shkak të zgjidhjes së marrëdhënies së punës”.

2. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Shkodër, me vendimin nr. 200, datë 2.4.2014, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë.

3. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 3880, datë 22.10.2014, ka vendosur: “Lënien në fuqi të vendimit nr. 200, datë 2.4.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Shkodër”.

4. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi, me vendimin nr. 00-2016-710, datë 24.3.2016, ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyen se nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit 49.2012 “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”.

II

5. **Kërkuesja** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese me kërkesë për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, duke parashtruar si vijon:

5.1. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Shkodër dhe Gjykata Administrative e Apelit nuk kanë bërë cilësimin e saktë të fakteve dhe rrethanave që lidhen me mosmarrëveshjen, duke u bazuar në të dhëna të kontestuara dhe që nuk i janë njoftuar asnjëherë paditëses. Gjykatat nuk kanë marrë në konsideratë provat e paraqitura nga pala paditëse.

5.2. Gjykata Administrative e Apelit nuk ka njoftuar palën paditëse (kërkuesen) në lidhje me gjykimin e datës 22.10.2014.

5.3. Është shkelur parimi i barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit, pasi Gjykata e Lartë në gjykimin e çështjes në dhomën e këshillimit nuk ka njoftuar kërkuesen për datën dhe orën e gjyimit.

5.4. Është shkelur e drejta për një proces të rregullt ligjor për shkak të mosshqyrtimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm. Neni 60/2 i ligjit nr. 49/2012 “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, i ndryshuar (ligji nr. 49/2012), parashikon se çështja në Gjykatë të Lartë shqyrtohet brenda 90 ditëve nga data e ardhjes së rekursit. Rekursi është paraqitur në datën 14.11.2014, ndërsa Gjykata e Lartë është shprehur me vendim në datën 24.3.2016.

6. *Subjekti i interesuar, shkolla së mesme profesionale “Ndre Mjeda”, Bushat*, pretendon se ka qenë e detyruar të suprimojë pozicionin e sekretares, pasi kërkuesja nuk mund të kryejë njëherësh edhe pozicionin e nëpunësit zbatues, për shkak të arsimimit të saj (të mesëm). Për rrjedhojë, në bazë të neneve 143 dhe 144 të Kodit të Punës, kërkueses i është njoftuar ndërprerja e marrëdhënieve të punës, pasi detyrën në fjalë drejtor ia ka ngarkuar ta kryejë nëpunësi zbatues.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkueses

7. Gjykata vlerëson se kërkuesja legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, dhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit ligjor të parashikuar në ligjin nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

8. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae* të kërkueses, në jurisprudencë konstante, Gjykata Kushtetuese ka theksuar faktin se ajo ndërhyr në ato raste kur, përmes veprimeve të tyre, gjykatat e zakonshme cenojnë të drejtën për një proces të rregullt ligjor. Në këto raste, Gjykata nuk bën rivlerësimin e fakteve dhe të rrethanave, por një vlerësim të natyrës kushtetuese, të dallueshëm nga ai i gjykatave të juridiksionit të zakonshëm. Gjykata e analizon ligjin, faktin dhe rrethanën përkatëse në atë dimension që ka ndikim mbi të drejtat dhe liritë e parashikuara nga nenet 42 dhe 131/1/f të Kushtetutës, gjë e cila përbën juridiksionin e saj kushtetues. Detyra e Gjykatës nuk është zgjidhja e një mosmarrëveshjeje juridike për çështje fakti, por identifikimi i fakteve të natyrës kushtetuese, të cilat shërbejnë për realizimin e kompetencave të saj dhe përbëjnë elementin thelbësor në përcaktimin e autoritetit të një gjykimi kushtetues (*shih vendimet nr. 14, datë 3.6.2009; nr. 16, datë 19.4.2013, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, interpretimi i ligjit, zbatimi i tij në çështjet konkrete, si dhe vlerësimi i fakteve dhe rrethanave janë çështje që ndajnë juridiksionin e gjykatave të zakonshme nga juridiksioni kushtetues (*shih vendimet nr. 3, datë 19.2.2013; nr. 31, datë 5.7.2011; nr. 22, datë 22.7.2009, të Gjykatës Kushtetuese*).

9. Bazuar në standardet e mësipërme, Gjykata vëren se argumentet e kërkueses në mbështetje të parregullsive në dy shkallët e para të gjyimit, për cilësimin jo të saktë të fakteve dhe rrethanave që lidhen me mosmarrëveshjen, kanë të bëjnë me çështje të marrjes së provave dhe vlerësimit të tyre. Nisur nga natyra ligjore e këtyre pretendimeve, Gjykata vlerëson se zgjidhja e tyre nuk përfshihet në juridiksionin kushtetues, por i përket juridiksionit të gjykatave të zakonshme. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se kërkuesja nuk legjitimohet *ratione materiae* për këto pretendime.

B. Për pretendimin për cenimin e së drejtës së aksesit

10. Sipas kërkukses, Gjykata Administrative e Apelit nuk ka njoftuar palën paditëse (kërkuksen) për gjykimin e datës 22.10.2014. Gjithashtu, ajo pretendon se është shkelur parimi i kontradiktoritetit dhe i barazisë së armëve, pasi Gjykata e Lartë e shqyrtoi çështjen në mungesë të palëve, pa i njoftuar për datën dhe orën e gjyimit.

11. Bazuar në parimin *jura novit curia*, Gjykata ka theksuar se ajo mund të vlerësojë vetë nëse pretendimet e ngritura në kërkesë bien në fushën e veprimit të një dispozite të caktuar, që nuk është parashtruar para saj dhe se ajo nuk e konsideron veten të detyruar nga cilësimi që u është bërë fakteve të çështjes nga kërkuksi (*shih vendimin nr. 29, datë 30.5.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, Gjykata vlerëson se pavarësisht nga mënyra e formulimit të pretendimeve të kërkukses, ato duhet të trajtohen në këndvështrimin e respektimit të së drejtës së aksesit në gjykatë.

12. Në jurisprudencën e saj, Gjykata është shprehur se e drejta për t'iu drejtuar gjykatës është një nga elementet më të rëndësishme të procesit të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut (KEDNJ). Kjo e drejtë e individit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për mosmarrëveshjen objekt gjykimi, pasi aksesit në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal. Administrimi i mirë i drejtësisë fillon me garancinë që një individ të ketë akses në gjykatë për t'i siguruar atij të gjitha aspektet e një forme gjyqësore të shqyrtimit të çështjes. Mohimi i së drejtës për t'iu drejtuar gjykatës dhe për të marrë një përgjigje përfundimtare prej saj për pretendimet e ngritura, përbën cenim të së drejtës themelore për një proces të rregullt ligjor (*shih vendimet nr. 25, datë 10.5.2016; nr. 28, datë 15.3.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Gjithashtu, Gjykata ka vlerësuar se neni 42 i Kushtetutës sanksionon në vetvete jo vetëm të drejtën e individit për t'iu drejtuar gjykatës, por edhe detyrimin e shtetit që t'ia garantojë atij këtë akses. Gjykata ka konsideruar se sipas këtij neni detyrimi për të garantuar të drejtën efektive të aksesit në gjykatë nuk nënkupton thjesht mungesën e një ndërhyrjeje, por mund të kërkojë edhe ndërmarrjen e veprimeve pozitive nga ana e shtetit. Në rast se mohohet një e drejtë e tillë, procesi konsiderohet jo i rregullt, sepse aksesit në gjykatë është para së gjithash një kusht kryesor për të realizuar mbrojtjen e të drejtave të tjera. Shteti i së drejtës nuk mund të konceptohet pa u njohur individëve të drejtën dhe mundësinë për t'iu drejtuar gjykatës (*shih vendimet nr. 25, datë 10.5.2016; nr. 67, datë 17.11.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Nga sa më lart, Gjykata vlerëson se në aspektin kushtetues dhe në këndvështrimin e mjetit efektiv, e drejta e aksesit hyn në të drejtat themelore të individit, të cilat në çdo rast duhet të garantohen nga gjykatat. Çdo mosmarrëveshje apo kundërshti ndërmjet organeve shtetërore dhe individit duhet të ketë si destinacion përfundimtar gjykatat, të cilat duhet t'u japin përgjigje pretendimeve të tyre. Në këtë kuptim, gjykatat e juridiksionit të zakonshëm brenda hapësirës së juridiksionit të tyre dhe në respekt të parimit të gjykatës së caktuar me ligj, si dhe të parimit të kushtetutshmërisë, gjatë shqyrtimit të mosmarrëveshjeve janë të detyruara të zbatojnë të drejtat dhe standardet kushtetuese (*shih vendimin nr. 25, datë 10.5.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Në rastin në shqyrtim, nga vendimet bashkëlidhur kërkesës, Gjykata konstaton se Gjykata e Administrative e Apelit e ka shqyrtuar çështjen në dhomën e këshillimit duke vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 200, datë 2.4.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Shkodër. Pas dhënies së vendimit nga Gjykata Administrative e Apelit, kërkuksja ka ushtruar rekurs në Gjykatën e Lartë. Nga përmbajtja e vendimit të Gjykatës së Lartë, Gjykata vëren se në arsyetimin e tij Kolegji Administrativ shprehet: "*kundër vendimit nr. 3880, datë 22.10.2014, të Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë ka ushtruar rekurs pala e paditur, shkolla e mesme "Ndre Mjeda", Bushat*". Gjithashtu, edhe në dispozitivin e vendimit, Kolegji Administrativ shprehet për "*mospërmirimin e rekursit të paraqitur nga pala e paditur shkolla e mesme "Ndre Mjeda", Bushat*". Gjykata vëren se në asnjë pjesë të vendimit të Kolegjit Administrativ nuk përmendet fakti i ushtrimit të rekursit nga kërkuksja. Për sa më sipër, duke u

bazuar në përmbajtjen e vendimit të Kolegjit Administrativ, Gjykata konstaton se pretendimet e kërkuases të paraqitura në rekurs nuk janë marrë në shqyrtim nga Gjykata e Lartë.

16. Bazuar në këto konstatime, Gjykata vlerëson se vendimi i kundërshtuar i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, duke mos shqyrtuar rekursin e kërkuases në themel dhe në tërësi, ka ndikuar në cenimin e së drejtës së aksesit substancial të saj. Në këtë këndvështrim, Gjykata në jurisprudencën e saj ka përcaktuar disa standarde kushtetuese, të cilat janë të lidhura nga pikëpamja organike dhe funksionale me njëra-tjetrën në mënyrë të tillë që cenimi i njërit standard ndikon në mënyrë të pashmangshme në cenimin e të tjerave. Konkretisht, e drejta për të pasur akses në gjykatë i garanton individit të drejtën për t'iu drejtuar gjykatës dhe për të marrë një përgjigje përfundimtare prej saj, të arsyetuar, për pretendimet e ngritura (*shih vendimin nr. 62, datë 23.9.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuases për cenimin e së drejtës së aksesit, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, janë të bazuara.

C. Për shqyrtimin e çështjes brenda një afati të arsyeshëm

18. Kërkesja pretendon se gjykimi në Kolegjin Administrativ të Gjykatës së Lartë nuk është kryer brenda afatit të përcaktuar nga neni 60/2 i ligjit nr. 49/2012, i cili parashikon se Gjykata e Lartë e shqyrton çështjen brenda 90 ditëve nga data e ardhjes së rekursit prej gjykatës ku ai është depozituar.

19. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se në bazë të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës individi legjitimohet për të vënë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese, duke pretenduar cenimin e së drejtës për t'iu gjykuar brenda një afati të arsyeshëm gjatë zhvillimit të procesit të gjykimit nga gjykata e zakonshme, për shkak se legjislacioni nuk parashikon mjete të tjera juridike efektive për mbrojtjen e kësaj të drejte kushtetuese (*shih vendimin nr. 14, datë 10.3.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Gjithashtu, Gjykata, lidhur me kërkesat për konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si pasojë e moszhvillimit të gjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm, ka theksuar se arsyeja e zgjatjes së procesit duhet të vlerësohet mbi bazën e kriterëve të përcaktuara në jurisprudencën e GJEDNJ-së, sipas së cilës arsyeja e kohëzgjatjes së procesit gjyqësor duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të veçanta të çështjes, duke pasur parasysh sidomos kompleksitetin e çështjes, sjelljen e kërkuarit, sjelljen e autoriteteve, si dhe rrezikun që passjell për kërkuarin kjo tejzgjatje e afateve të gjykimit (*shih vendimin nr. 45, datë 19.7.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Për rrjedhojë, për të arritur në përfundimin nëse në rastin konkret jemi përpara cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, Gjykata vlerëson se duhet të merret në analizë secili prej elementeve të sipërcituara.

i. Periudha që duhet marrë në konsideratë

21. Lidhur me periudhën e kohës që duhet marrë në konsideratë, nga materialet e administruara në dosjen gjyqësore, Gjykata konstaton se çështja në shqyrtim është regjistruar në Gjykatën e Lartë në datën 11.5.2015 dhe gjykimi është bërë në datën 24.3.2016, pra rreth 10 muaj pas regjistrimit, ndonëse neni 60/2 i ligjit nr. 49/2012 parashikon afatin prej 90 ditësh për shqyrtimin e çështjes nga kjo Gjykatë.

ii. Kompleksiteti i çështjes

22. Gjykata ka theksuar se për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshirë objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (*shih vendimin nr. 45, datë 19.7.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Në rastin në shqyrtim, Gjykata vëren se mosmarrëveshja objekt gjykimi është e natyrës administrative, gjykimi i së cilës parashikohet dhe rregullohet nga ligji nr. 49/2012. Objekti i saj lidhet me

vlerësimin e dëmshpërblimit për shkak të zgjidhjes së kontratës së punës ndërmjet palëve ndërgjyqëse. Nga shqyrtimi i dokumenteve të paraqitura, Gjykata konstaton se çështja konkrete nuk paraqet rrethana të veçanta apo komplekse që mund të justifikojnë një vonesë në shqyrtimin e saj, ndaj vlerësimi i sjelljes së autoriteteve publike dhe i kërkuarës është me rëndësi në këtë kontekst.

iii. Interesi dhe sjellja e kërkuarës

24. Vlerësimi i sjelljes dhe interesit të kërkuarës është një element tjetër përcaktues i kohëzgjatjes së arsyeshme të procedimeve. Nga aktet bashkëlidhur kërkesës, Gjykata vëren se kërkuarja ka vepruar në përputhje me të drejtat procedurale, duke shfaqur interes të vazhdueshëm për gjykimin e çështjes brenda një afati sa më të përshtatshëm për të dhe nuk rezulton të jetë bërë shkak apo të ketë shkaktuar vonesa në këtë drejtim.

iv. Sjellja e autoriteteve

25. Gjykata ka theksuar se neni 42 i Kushtetutës, si dhe neni 6 i KEDNJ-së vendosin detyrimin për organizimin e sistemit ligjor të vendit në mënyrë të tillë që gjykatat të plotësojnë kërkesat e standardeve për një proces të rregull ligjor, përfshirë këtu edhe atë të gjykimit brenda afatit të arsyeshëm. Në këtë drejtim, gjykatat kanë për detyrë të sigurojnë që të gjitha subjektet që marrin pjesë në proces të sillen në mënyrë që të evitojnë çdo vonesë të panevojshme. Kjo detyrë e gjykatave gjen rregullimin e saj edhe në dispozitat procedurale civile, e konkretisht në nenin 4 të KPC-së, sipas të cilit: “*Gjykata kujdeset për zhvillimin e rregullt të procesit gjyqësor. Për këtë qëllim, në bazë të kompetencave që i jep ky Kod, vendos për afatet dhe urdhëron marrjen e masave të nevojshme*”, dhe në nenin 171/a të KPC-së, sipas të cilit: “*Gjykata ushtron të gjitha të drejtat e përcaktuara në këtë Kod, që janë të nevojshme për zhvillimin sa më të mirë të procesit gjyqësor. Gjykata cakton seancat dhe afatet brenda të cilave palët dhe personat e tjerë të thirrur prej saj duhet të kryejnë aktet procedurale dhe veprimet e tjera të kërkuara prej saj*” (shih vendimin nr. 45, datë 19.7.2016, të Gjykatës Kushtetuese).

26. Lidhur me gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative, Gjykata ka konstatuar se neni 3 i ligjit nr. 49/2012 ndër parimet e gjykimit administrativ ka përcaktuar garantimin e një procesi të rregullt gjyqësor brenda afateve të shpejta dhe të arsyeshme. Ky ka qenë edhe qëllimi i ligjvënësit në krijimin e këtyre gjykatave. Kështu, në relacionin që ka shoqëruar ligjin nr. 49/2012 thuhet se ligji synon thjeshtimin e procedurave me objekt zgjidhjen e mosmarrëveshjeve administrative dhe se në këtë drejtim qëllimi i krijimit të Gjykatës Administrative është mbrojtja efektive e të drejtave subjektive dhe interesave të ligjshëm të personave nëpërmjet një procesi të rregullt gjyqësor dhe brenda afateve të shpejta e të arsyeshme. Gjykata, gjithashtu, ka vërejtur se në relacionin e ligjit të lartpërmendur lexohet se afatet konkrete të përcaktuara në ligj për gjykimin e çështjeve duhet të zbatohen nga gjykatat administrative. Për më tepër, ligji nr. 49/2012 ka parashikuar afate të mirëpërcaktuara për gjykimin në shkallë të parë (neni 25 për veprimet përgatitore, neni 27 për caktimin e seancës gjyqësore), për gjykimin në apel (neni 48/2 për shqyrtimin e çështjes nga Gjykata e Apelit), si dhe për gjykimin në Gjykatën e Lartë (neni 60/2 në shqyrtim) (shih vendimin nr. 59, datë 16.9.2016, të Gjykatës Kushtetuese).

27. Nga sa më lart, Gjykata ka çmuar se përderisa ligjvënësi ka përcaktuar këto afate kohore (90 ditë në rastin në fjalë), do të thotë se ai i ka konsideruar ato si afate të arsyeshme për t’u zbatuar nga gjykatat administrative. Në këtë drejtim, respektimi rigoroz i ligjit përbën detyrim për Gjykatën e Lartë, për shkak të pozicionit dhe rolit të saj si gjykatë ligji, për sa kohë ajo ka për detyrë të kontrollojë mënyrën e zbatimit të ligjit material dhe procedural nga ana e gjykatave më të ulëta (shih vendimin nr. 69, datë 17.11.2015, të Gjykatës Kushtetuese).

28. Po në këtë këndvështrim, Gjykata ka vlerësuar se justifikimi në çështje të ngjashme se shkak i vonesës në shqyrtimin e çështjes është numri i lartë i çështjeve në ngarkim të këtyre gjykatave, nuk është i bazuar. Ngarkesa e gjykatave nuk është argument kushtetues që mund të justifikojë mosgjykimin e tyre brenda afateve të përcaktuara nga ligjvënësi. Në të kundërt, është detyrë e këtij të fundit të marrë masat dhe të gjejë mjetet e duhura për ndryshimin e gjendjes faktike (vonesës në shqyrtimin e çështjeve në Gjykatën e Lartë), me qëllim që ligjet të zbatohen dhe gjykatat e të gjitha

niveleve të funksionojnë normalisht (*shih vendimin nr. 69, datë 17.11.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Për këto arsye, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuases për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rezultat i mosgjykimit të çështjes në Gjykatën e Lartë brenda afatit të arsyeshëm, të parashikuar nga neni 60/2 i ligjit nr. 49/2012, është i drejtë dhe duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

- Pranimin pjesërisht të kërkesës.
 - Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2016-710, datë 24.3.2016, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.
 - Konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor për shkak të mosshqyrtimit të çështjes në Gjykatën e Lartë brenda një afati të arsyeshëm.
 - Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vladimir Kristo, Vitore Tusha, Gani Dizdari, Fatos Lulo, Besnik Imeraj, Fatmir Hoxha